

Čj. UOOU-08906/16-10

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 30. září 2016 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: společnost Technické služby města Přerova, s.r.o., se sídlem Na Hrázi 3165/17, 750 02 Přerov I – Město, IČ: 27841090, jako správce osobních údajů držitelů parkovacích karet podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., nepřijal taková opatření, aby nedošlo v období od 21. června do 14. července 2016 ke zveřejnění seznamu na webových stránkách účastníka řízení na internetové adrese http://tsmpr.cz/frm_display/seznam-parkovacich-karet-view/, který obsahoval osobní údaje 383 držitelů parkovacích karet v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště nebo sídla (v případě fyzické osoby podnikající dle živnostenského zákona), datum narození nebo rodné číslo, registrační značka vozidla, pořadové a evidenční číslo karty, platnost a cena karty, číslo pokladního dokladu a v některých případech i telefonní číslo,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 35.000 Kč
(slovy třicet pět tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti se zpřístupněním seznamu držitelů parkovacích karet na internetové adrese www.tsmprc.cz bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), které bylo účastníku řízení, společnosti Technické služby města Přerova, s.r.o., doručeno dne 22. srpna 2016. Podkladem pro zahájení řízení byl podnět Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Územního odboru Přerov, Obvodního oddělení Přerov I, čj. KRPM-93250-6/TČ-2016-140817, zaslaný Úřadu, který je součástí spisového materiálu, a další skutečnosti zjištěné v průběhu prověřování tohoto podnětu.

Z výše uvedeného spisového materiálu včetně Policií České republiky přiloženého DVD vyplývá, že účastník řízení na svých webových stránkách zveřejnil soupis všech držitelů parkovacích karet na území města Přerova, který obsahoval osobní údaje 1 627 subjektů (fyzických osob, fyzických osob podnikajících a právnických osob) v rozsahu jméno a příjmení nebo název, adresa bydliště nebo sídla, datum narození nebo rodné číslo nebo identifikační číslo, registrační značka vozidla, pořadové a evidenční číslo karty, platnost a cena karty, číslo pokladního dokladu a v některých případech i telefonní číslo a adresa provozovny.

Dne 14. července 2016 podal na Policii České republiky vysvětlení ..., který uvedl, že jako obyvatel města Přerova má zřízenou parkovací kartu u společnosti Technické služby města Přerova, s.r.o. Na začátku měsíce července 2016 byl upozorněn svou známou, že když něco hledala na webových stránkách dané společnosti, tak zde našla seznam osob, které mají zakoupenou parkovací kartu, kdy mezi těmito osobami byl i Na základě tohoto upozornění ... asi dne 4. července 2016 vyhledával výše uvedené skutečnosti, kdy na internetové adrese http://tsmpr.cz/frm_display/seznam-parkovacich-karet-view/, která je volně přístupná, zjistil, že se zde nachází seznam majitelů parkovacích karet, a to jak fyzických osob, tak i právnických osob, přičemž u jednotlivých osob byly uvedeny registrační značky vozidel, jméno, příjmení, bydliště, telefonní číslo a dále u fyzických osob rodné číslo a u právnických osob identifikační číslo nebo daňové identifikační číslo. Současně ... uvedl, že si není vědom, že by někdy udělal souhlas k takovému nakládání s jeho osobními údaji. Dále sdělil, že mu výše popsáním jednáním nevznikla žádná škoda. Policii České republiky též poskytl v elektronické podobě na flash disku z předmětné internetové adresy stažené informace, kdy se jedná o seznam cca s 1 200 majiteli parkovacích karet, přičemž některé subjekty se opakují, protože seznam je uváděn na jednotlivé kalendářní roky.

Dne 15. července 2016 Policie České republiky provedla kontrolu oznámených skutečností a ihned kontaktovala účastníka řízení s tím, aby zpřístupnění osobních údajů na webových stránkách prověřil a písemně se k celé věci vyjádřil. Téhož dne Policie České republiky zjistila, že seznam obsahující osobní údaje se již na webových stránkách nevyskytuje.

Dne 19. července 2016 bylo Polici České republiky doručeno vyjádření účastníka řízení, ve kterém uvedl, že jmenný seznam držitelů parkovacích karet byl vytvořen pro jeho interní účely a nikdy nebyl určen ke zveřejnění. K možnosti vyhledání jmenného seznamu na internetových stránkách došlo softwarovou chybou, kdy u v minulosti vytvořené sekci webových stránek zůstala nastavena přístupová práva, která umožňovala nahlížet do seznamu vydaných parkovacích karet i veřejnosti. Za tuto chybu se účastník řízení oznamovateli ... omluvil a zrušil vedení evidence parkovacích karet přes internetové rozhraní.

Dne 19. srpna 2016 pořídil správní orgán soupis všech subjektů údajů, tj. fyzických osob a fyzických osob podnikajících, jejichž osobní údaje byly zveřejněny na webových stránkách účastníka řízení, přičemž konečný počet těchto subjektů údajů byl 383 (viz úřední záznam čj. UOOU-08906/16-4 ze dne 19. srpna 2016). Dne 22. srpna 2016 zaslal správní orgán účastníku řízení oznámení o zahájení správního řízení, které mu bylo doručeno téhož dne.

Správní orgán dne 7. září 2016 obdržel vyjádření právního zástupce účastníka řízení, ve kterém sdělil, že v žádném období nedošlo ke zveřejnění seznamu držitelů parkovacích karet na webových stránkách. Evidence parkovacích karet je interní, kdy na základě uzavřených smluv o prodeji parkovacích karet jsou tyto evidovány v interním seznamu, k němuž má přístup na základě hesla odpovědná zaměstnankyně. Na oficiálních stránkách www.tsmpr.cz není a nebyl žádný odkaz na seznam držitelů parkovacích karet. Dne 14. července 2016 byl účastník řízení kontaktován ..., který se pozastavil nad tím, že se náhodou dostal na webové stránky účastníka řízení a objevil seznam držitelů parkovacích karet. Okamžitou kontrolou systému byla zjištěna softwarová chyba v systému spočívající v tom, že přes některé internetové vyhledávače po zadání textu bylo možné do seznamu držitelů parkovacích karet nahlédnout. Softwarová chyba byla ihned opravena a možnost dostat se do systému byla zablokována. Panu ... byla ihned, tj. dne 15. července 2016, zaslána omluva a poděkování za upozornění na chybu systému. Dále byla provedena kontrola celého systému a došlo k přesunu evidence držitelů karet z webového rozhraní do interního informačního systému. Tímto opatřením je vyloučena jakákoli možnost zpřístupnění dané databáze. Kontrolou bylo zjištěno, že k možnému zpřístupnění dat držitelů parkovacích karet přes některé internetové vyhledávače došlo zřejmě omylem při aktualizaci redakčního systému, a to dne 21. června 2016. S ohledem na to, že tato chyba byla odstraněna dne 14. července 2016, bylo tedy hypoteticky možné nahlédnout do těchto osobních dat cca 23 dnů. Po provedení současných opatření je zpřístupnění osobních údajů držitelů karet nemožné. Současně byla k vyjádření připojena kopie záznamu o aktualizaci redakčního systému a zavedení WordPressu 4.2.9 ze dne 21. června 2016.

K předmětu řízení lze konstatovat, že zveřejněné údaje držitelů parkovacích karet v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště nebo sídla, datum narození nebo rodné číslo, registrační značka vozidla, pořadové a evidenční číslo karty, platnost a cena karty, číslo pokladního dokladu a v některých případech i telefonní číslo jsou nepochybně osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., neboť se vztahují k jednoznačně určenému, resp. určitelnému subjektu údajů.

Účastník řízení je správcem osobních údajů osob, kterým poskytuje parkovací karty na území města Přerova ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., který stanoví, že správcem osobních údajů je každý subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj. Účelem

zpracování osobních údajů v jeho interní databázi, kterou účastník řízení vytvořil, je přehled pro účastníka řízení o tom, kdo má u něj zřízenou parkovací kartu, identifikace takového subjektu a údaje související s vydanou parkovací kartou. Účastník řízení tedy odpovídá za dodržování povinností stanovených pro jejich zpracování zákonem č. 101/2000 Sb. Jednou z těchto povinností je povinnost stanovená v § 13 odst. 1 tohoto zákona, tj. povinnost přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů.

Za zpracování osobních údajů je podle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. považována jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace. Účastník řízení jednoznačně osobní údaje zpracovává, když je shromažďuje, uchovává, používá a mj. je i zpřístupnil prostřednictvím internetové sítě.

Povinnost dle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a této povinnosti odpovídající skutková podstata správního deliktu je formulovaná jako odpovědnost za následek. Dojde-li tedy k následku předvídanému v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. (neoprávněnému přístupu k osobním údajům apod.), což je v této věci nepochybné, znamená to, že se správce osobních údajů dopustil také správního deliktu.

Správní orgán v této souvislosti odkazuje na argumentaci Nejvyššího správního soudu k problematice objektivní odpovědnosti za správní delikt v rozsudku čj. 9 As 36/2007-59 (byť v jiné oblasti veřejného práva a bez výslovného zakotvení liberačního ustanovení). Dle názoru správního orgánu je pojem „přijmout taková opatření“ v normě ukládající primární povinnosti (tj. v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.) nutno považovat za synonymum pojmu zajistit. Oba tyto pojmy je poté třeba dle názoru správního orgánu interpretovat jako garanci správce osobních údajů za bezpečnost zpracování osobních údajů, tedy za to, že se s osobními údaji např. neseznámí žádná nepovolaná osoba. Jedině tento výklad je schopen zajistit efektivní fungování právní normy a naplnění jejího elementárního smyslu a účelu, kterým je naplnění práva každého na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromí (viz opět rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 9 As 36/2007-59, www.nssoud.cz).

Odpovědnost za správní delikt je přitom postavena na objektivní odpovědnosti (tedy bez ohledu na zavinění), přičemž zákon č. 101/2000 Sb. upravuje v § 46 odst. 1 liberační důvod, jehož naplněním se pachatel správního deliktu může odpovědnosti zprostit. Účastník řízení tedy za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Posuzování naplnění liberačního ustanovení je přitom závislé vždy na konkrétních okolnostech daného případu a nelze jej předem jakkoliv zobecnit (při současném respektování limitu vyjádřeného v § 2 odst. 4 správního řádu).

Důkazní břemeno se přitom přenáší na účastníka řízení a je to on, kdo musí k prokázání liberace navrhnout důkazy (srov. Mates P. a kolektiv: Základy správního

práva trestního, 3. vydání, Praha: C. H. Beck, 2002, str. 12; dále také § 52 správního řádu).

Správní orgán tedy na základě shora uvedeného posuzoval jednání účastníka řízení z hlediska ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Správní orgán v této souvislosti uvádí, že vynaložení veškerého úsilí, které bylo možno požadovat, neznamená jakékoliv úsilí, které správce vynaloží, ale musí se ve vztahu ke každému, konkrétně posuzovanému případu, jednat o úsilí maximálně možné, které je správce objektivně schopen vynaložit (zákon používá kritérium veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, a nikoliv např. spravedlivě požadovat, požadovat s ohledem na poměry atp.).

Správní orgán po zhodnocení výše uvedeného dospěl k závěru, že v případě účastníka řízení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. nelze aplikovat. V daném případě je správní orgán názoru, že se ze strany účastníka řízení nejednalo o vynaložení maximálně možného úsilí k ochraně osobních údajů, když ani protiprávní stav sám nezjistil a odstranil přístup k seznamu obsahujícímu osobní údaje až poté, co byl na tuto skutečnost upozorněn.

Právní zástupce účastníka řízení ve svém sdělení zdůrazňuje, že se jednalo pouze o softwarovou chybu v systému, kdy bylo možné se přes vyhledávač dostat do předmětného seznamu, tedy dle jeho vyjádření nebyl přímo na webových stránkách účastníka řízení žádný odkaz na daný seznam.

K tomu správní orgán uvádí, že je bez významu, jakým způsobem byl seznam zveřejněn či dostupný. Samozřejmě v případě, který popisuje právní zástupce účastníka řízení, je faktická možnost menšího počtu zpřístupnění ze strany uživatelů internetové sítě, ale to nic nemění na skutečnosti, že k protiprávnímu jednání spočívajícímu v nepřijetí dostatečných opatření, které by zabránily zveřejnění osobních údajů, došlo. Způsob zpřístupnění osobních údajů však správní orgán hodnotil jako polehčující okolnost při určování výše sankce.

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil jednáním popsaným ve výroku tohoto rozhodnutí § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům nebo k jejich neoprávněnému zpracování.

Podle § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. se při rozhodování o výši pokuty přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání, následkům protiprávního jednání a k okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno. Správní orgán v souladu s tímto ustanovením při stanovení výše pokuty vycházel z následujících skutečností.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto jako k přitěžující okolnosti k tomu, že na webových stránkách byly zveřejněny osobní údaje většího počtu subjektů údajů (383 držitelů parkovacích karet). Dále přihlédl správní orgán jako k přitěžující okolnosti k tomu, že došlo ke zveřejnění osobních údajů prostřednictvím internetu, tj. v podstatě vůči neomezenému okruhu osob. Jako k přitěžující okolnosti správní orgán přihlédl k tomu, že byla zveřejněna též rodná čísla, která jsou obecným identifikátorem občana.

Způsob protiprávního jednání účastníka řízení správní orgán nevyhodnotil ani jako přitěžující nebo polehčující okolnost. Účastník řízení se správního deliktu dopustil jednáním, které je popsáno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. nepřijetím opatření k zabezpečení osobních údajů, což je v zásadě obvyklý způsob, kterým je zákon č. 101/2000 Sb. porušován.

Dobu, po kterou byl možný neoprávněný přístup k databázi obsahující osobní údaje (tj. od 21. června do 14. července 2016), správní orgán též nevyhodnotil ani jako polehčující ani jako přitěžující okolnost, protože tato doba není dostatečně dlouhá na to, aby byla považována za přitěžující okolnost, a na druhou stranu ani příliš krátká, aby mohla být vyhodnocena jako polehčující skutečnost.

Jako skutečnost snižující závažnost jednání účastníka řízení lze hodnotit především to, že protiprávním jednáním nebyla dotčeným subjektům způsobena škoda. Za polehčující okolnost správní orgán považuje rovněž skutečnost, že účastník řízení přístup k osobním údajům neprodleně po zjištění protiprávního stavu z webových stránek odstranil. Za polehčující okolnost považuje správní orgán též, jak je uvedeno výše, způsob, jakým bylo možné se s neoprávněně zpřístupněnými údaji seznámit.

Po posouzení všech uvedených okolností případu uložil správní orgán sankci v dolní polovině zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u oddělení správních činností, které rozhodnutí vydalo, proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedkyni Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 30. září 2016

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
vedoucí oddělení správních činností